

skola närvara vid mantalsskrifningarne, för sin del ville besluta, att sexmännens ifrågavarande åläggande skall församlingsvis på minst två af kommunalnämndens ledamöter öfverflyttas.

Stockholm den 27 Januari 1871.

A. P. Andersson.

N:o 92.

Af Herr **Jöns Andersson** från Malmöhus län: *Om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande upphörande af skyldighet för Staten att pensionera sina embets- och tjänstemän.*

Vid riksdagen år 1869 väcktes flera förslag, angående förändrade bestämmelser i fråga om tjänstemäns pensionering, och dåvarande Stats-Utskott föreslog en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t i ämnet. Detta förslag blef med en obetydlig förändring bifallet af Andra Kammaren, men förkastadt af den Första, dock icke med synnerligt stor pluralitet. Äfven vid sistlidna riksdag var samma fråga föremål för behandling, men rönt ett helt annorlunda öde i det Stats-Utskott, som då hade att yttra sig deri. Det ansåg väl särdeles önskvärdt, om Staten kunde befrias från bestyret med civila tjänstemäns pensionering; men trodde sig dock icke kunna understödja de af motionärerna då framställda förslag. Denna utgång hos Utskottet kunde förefalla något oväntad, enär, åtminstone den ene af motionärerna 1870, åberopat de motiver och det förslag, Stats-Utskottet år 1869 anfört och framlagt.

Då denna fråga så nyligen rönt en så olika behandling af det Utskott, som haft att yttra sig deri, måste man å ena sidan hoppas så litet som möjligt på en önskvärd lösning deraf vid innevarande riksdag, och borde kanske icke äfven nu besvära dermed; men som den är af vigt, såsom inverkande både på tjänstemännens ställning såsom sådana och på Statens utgifter, samt den derföre är en af de Statens angelägenheter, hvars ordnande på annat sätt än det närvarande förr eller senare måste ske, lär det å andra sidan icke böra underlåtas att fortfarande söka hålla uppmärk-

samheten dervid, intilldess det lyckats få den afgjord på ett sätt, som är förenligt med det allmännas fördel utan att förnärma någon enskild.

Äfven för en representant med betydligt större kännedom om dit hörande förhållanden och kunskaper i allmänhet, än som stå mig till buds, torde det befinnas svårt, om icke omöjligt, att framlägga något fullständigt och antagligt förslag till ordnandet af pensionsväsendet för Statens tjenstemän. Ett sådant förslag kan endast utarbetas af Regeringen, som har eller är i tillfälle insamla alla dertill nödiga materialier. Jag vill derföre, med åberopande af de skäl, som 1869 års Stats-Utskott i sitt Utlåtande N:o 40 anført, föreslå,

att Riksdagen måtte anhålla, att Kongl. Maj:t behagade tillse, om icke Staten skulle kunna helt och hållet befrias från skyldigheten att pensionera sina embets- och tjenstemän, och att Kongl. Maj:t täcktes låta utreda lämpligaste sättet för pensionsväsendets ordnande på sådant sätt, att pensioneringen icke allt framgent blefve beroende af statsanslag, samt till Riksdagen aflåta de förslag, som af en dylik utredning och af öfriga förekommande omständigheter kunna föranledas.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1871.

Jöns Andersson.

N:o 93.

Af Herr **Jöns Andersson** från Malmöhus län: *Om utgörande af frälserusttjensten in natura eller erläggande af vakansafgift derför.*

Vid sistlidne riksdag föreslog jag, att Riksdagen för sin del skulle besluta frälserusttjenstens utgörande in natura och, i den mån utgifter derför erfordrades, som icke ålåge de rustningsskyldige, ställa nödiga medel till Kongl. Maj:ts disposition för sådana utgifter; samt att med anmälan af detta beslut i underdånighet anhålla hos Kongl. Maj:t om vidtagande af erforder-